

A jelen történéseiből kiindulva

BESZÉLGETÉS PEROVICS ZOLTÁNNAL,
A METANOIA ARTOPÉDIA ALAPÍTÓ-RENDEZŐJÉVEL

Mi volt előbb, a képzőművészet vagy a színház? Azért kérdezem, mert az installációdat láttam már „hivatalos” kiállításokon, ahol önállóan is megéltek.

Inkább talán a kép, vagy a meditációs objektum volt előbb, ami a képzőművészetről és a színházról tudhat, de mindkettő nélkül gondtalanul elvan. Érkezhetsz valami éjszaka egy álomban, vagy fényes nappal a nappali álomban, de az utóbbiban már benne van/lehet a hangoltság, a képzelet és az ismeretlen, ami a valóságról nem mond le – sőt azt át is világíthatja, azt ki is egészítheti.

Ami biztos, gyermekkoromban volt a játék öröme. Aztán, ahogy nagyobbacska lettem, megakasztotta bennem azt az aktuális jelenvalóság. Kérdések keletkeztek bennem, hogy hogy’ vagyok itt, illetve, hogy is van ez az egész körülöttem, és én hogy vagyok ebben az egészben. Végére akartam járni a „dolgok állásának” a hiteles jelenlét érdekében. Akkortájt már nem püföltem a kisdobot, semmilyen szemmel néztem a vörös nyakkendőös pionír-pajtás-tanáruvak-hölgyek lelkesedését, amelyet megelőzött sok nappal előtte egy másik lelkesedés, amely megrengette az abból nem értelemszerűen következő katasztrófák szögesdrótcsoakraival/lágereivel együtt ezt a nagyon szép világot.

A lenyomatok/képek/objektumok tehát először kérdések voltak, de már azonnal ott volt a kérdésekkel kapcsolatos bizonytalanságom is, hogy azok helyesen vannak-e feltéve. Érthetőek-e? Hogy azok mások számára is fontosak-e, vagy sem? De főként, hogy valódiak-e? Miért fontos ez vagy az valakinek, másnak miért nem? Életbevágónak tűnik A-nak, B-t viszont egyáltalán nem foglalkoztatja, esetleg hidegen is hagyja. Gondoltam, a hiteles tájékozódás igényének fenntartásához társuló nyitott közlekedés hozhatja létre a valódi lenyomatokat. Ebben a közlekedésben pedig a kudarcok mellett nagyszerű, kivételes felismerések és talál-

kozások jöhetnek létre. Egyáltalán nem biztos, hogy akikkel találoztam/találkozom, azokat ugyanazok a kérdések foglalkoztatták/foglalkoztatják, de a teljesedés igénye, mint lehetséges közös nevező, elegendő lehetett/lehet ahhoz, hogy egy térben összeadódjunk.

Nevezhetik a lenyomatot/produktumot képzőművészetnek, színháznak, akárminek. Talán vá-